

lingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

I SF mener vi, at det er helt afgørende, at lande, rige så vel som fattige, selv bestemmer, hvordan man ønsker at organisere sig i forholdet mellem offentligt og privat; at det er landene selv, der bestemmer fuldt ud, om man ønsker forsyningsvirksomheder og service organiseret privat, offentligt eller på en helt tredje måde. Vi synes også, det er vigtigt, at der ikke foregår et skjult eller et åbent pres på landene ved hjælp af andre mekanismer, der tvinger dem til at træffe beslutninger, som de ikke selv ønsker, og som de ikke ud fra udviklingshensyn mener måtte være i deres egen interesse.

Det er vel det pres, som i virkeligheden er det centrale i den her diskussion. Foregår der i forbindelse med GATS og ulandsbistand og handelsforhandlinger og øvrige relationer mellem rige og fattige lande alligevel nogen steder et pres på nogen fattige lande for at lave en liberalisering, som de ikke selv har besluttet og ønsker, men som de føler sig mere eller mindre tilskyndet til på grund af de relationer, de indgår i?

Kl. 19.20

Det er jo ikke lige forhold, der gør sig gældende blandt rige og fattige lande, og man hører mange gange i de fattige ulande, at de har følt sig tvunget til dispositioner på både det her område og mange andre på grund af et pres, som i og for sig ikke er legitimt, men som alligevel har fundet sted fra de rige landes side. Det tager vi skarpt afstand fra. Det bør ikke finde sted.

Det er ikke, fordi vi mener, at der er noget galt med private investeringer, heller ikke i en vandsektor for så vidt. Det kan være uhyre fornuftigt i nogle tilfælde; det skal landene bare selv bestemme. Det er heller ikke, fordi vi har nogen som helst modvilje mod GATS. Vi mener tværtimod, at en reguleret verdenshandel med både varer og tjenesteydelser er en stor fordel for verden som helhed, men også for de fattige lande.

Det er klart, at det, at der er spilleregler og helst jo fair og ordentlige spilleregler, er af helt afgørende betydning for, at det ikke er jungleloven, der gælder på det internationale marked, men tværtimod nogle regler, som også kan gav-

ne fattige lande og sikre en retfærdig måde at organisere tingene på.

Så vi har altså intet imod private investeringer, når landene selv beslutter det, heller ikke i vandsektoren. Vi har ikke noget imod GATS, tværtimod er vi tilhængere af regler på området. Men vi mener, det er helt afgørende, at disse ting ikke bliver brugt eller misbrugt til at presse især fattige lande til at organisere sig på en måde, som de egentlig ikke ønsker, og som bliver presset igennem af hensyn til nogle forretningsønsker hos firmaer i de rige lande.

Vi tror egentlig, at det her forslag måske kunne være en meget god anledning til at diskutere den problematik lidt dybere, sådan at der i hvert fald i Folketinget bliver en klarhed over, hvad det er, der foregår, og hvad det ikke er, der foregår på det her område.

Så vi kan ikke helt støtte forslaget, men vi er enige i intentionerne, og vi ønsker at bruge det til at belyse situationen, hvad angår liberalisering af handel med tjenesteydelser.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må tilstå, at jeg også ventede spændt på at høre, hvad SF's konklusion var efter denne meget flammende tale til forsvar for en reguleret verdenshandel med spilleregler og med landenes ret til selv at bestemme, om de ville liberalisere en sektor eller ej. Da hr. Jørn Jespersen sagde, at man ikke helt kunne støtte det her forslag, så var der sammenhæng mellem argumenterne og konklusionen.

Jeg er faktisk langt hen ad vejen fuldstændig enig med hr. Jørn Jespersen både i argumenterne og også i konklusionen. Det er landenes egen beslutning, om de vil privatisere, eller om de vil nationalisere, have national hånd på vandforsyningssektoren, og så må det til gengæld være sådan, at hvis de privatiserer, skal der også være nogle spilleregler. For der er jo ingen tvivl om, at hvis der ingen spilleregler bliver, er det jungleloven, og så vil der være stærke lande, som presser på en helt, helt anden og uanstændigere måde, end hvis der er nogle spilleregler. Så vi har valget mellem at lave nogle ordentlige spilleregler, hvor der måske kan ske noget pres, som vi ikke er glade for, eller ingen spilleregler at have, hvor der med garanti vil blive brugt nogle midler, som vi ikke bryder os om.